
ՇՈՒՇԻԻ ԱԶԱՏԱԳՐՄԱՆ 15-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ՆՎԻՐՎԱԾ ԳԻՏԱԺՈՂՈՎ

Աստիճանաբար ամրապնդվում է Արցախում պատմամշակութաբանական տարբեր թեմաների շուրջ գիտաժողովների անցկացումը, որին մասնակցում էին Հայաստանի, Արցախի և Սփյուռքի գիտության ու մշակույթի բազմաթիվ գործիչներ: Իբրև համագործակցության գիտագործնական դրսևորում՝ նման միջոցառումներն արժևորվում են ոչ միայն համահայկական, այլև միջազգային փոխփոխմաների համատեքստում: Հաջողված փորձը, անշուշտ, շարունակություն էր ենթադրում, և այն չուշացավ:

Հունիսի 21-ին Շուշիի Դ. Ղազարյանի անվան երաժշտական դպրոցում մեկնարկեց Արցախի վարչական, գիտակրթական ու հոգևոր-մշակութային վաղեմի կենտրոն Շուշի քաղաքի ազատագրման 15-րդ տարեդարձին նվիրված գիտաժողովը: Ներկայացուցչական այս միջոցառումը կազմակերպվել էր ՀՀ կրթության և գիտության նախարարության, ԼՂՀ կրթության, մշակույթի և սպորտի նախարարության, ՀՀ գիտությունների ազգային ակադեմիայի, ԵՊՀ և ԱրՊՀ ռեկտորներ Արամ Սիմոնյանի ու Համլետ Գրիգորյանի ջանքերով: Լիագումար նիստին ներկա էին Հայ առաքելական եկեղեցու Արցախի թեմի առաջնորդ Պարզև արքեպիսկոպոս Մարտիրոսյանը, ԼՂՀ ԱԺ նախագահ Աշոտ Ղուլյանը, փոխվարչապետ Արարատ Դանիելյանը, ԼՂՀ կրթության, մշակույթի, սպորտի և պաշտպանության նախարարներ, պաշտոնատար այլ անձինք:

Արցախի թեմի առաջնորդի օրհնությունից և բարեմաղթանքներից հետո Կրթության մշակույթի և սպորտի (ԿՄՍ) նախարար Կ. Աթայանը ներկայացրեց ԼՂՀ նախագահ Արկադի Դուկասյանի ուղերձը գիտաժողովի մասնակիցներին: Ներկաներին ողջունեց նաև ԼՂՀ ԱԺ նախագահ Աշոտ Ղուլյանը: ԼՂՀ ԿՄՍ նախարար Կ. Աթայանի ողջույնի խոսքից հետո հանդես եկավ ԵՊՀ ռեկտոր Ա. Սիմոնյանը՝ նշելով, որ Արցախում գիտաժողովների կազմակերպումն արդեն ավանդույթ է դառնում: Շուշիի անցյալի հերոսական դրվագներից հետո ներկա զարգացումներին անդրադարձավ ԱրՊՀ ռեկտոր Հ. Գրիգորյանը՝ վստահեցնելով, որ ինչպես 15 տարի առաջ, այսօր էլ արցախահայությունն ամուր է իր իրավունքների պաշտպանության մեջ:

Գիտաժողովի մասնակիցներին իրենց խոսքով դիմեցին ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ Բաբկեն Հարությունյանը և Կալիֆոռնիայի համալսարանից՝ ՀՀ ԳԱԱ արտասահմանյան անդամ Ռիչարդ Հովհաննիսյանը: «Շուշին Լեռնային Ղարաբաղի համար պայքարում, 1917–1921 թթ.» գեկուցման մեջ վերջինս հրապարակեց արցախահայության պահանջատիրության արդարացիությունը հավաստող մի շարք փաստաթղթեր, որոնք պահվում են Հայաստանի և Անգլիայի արխիվներում ու առաջնահերթ համարելով արխիվային նյութերի և Ղարաբաղի Ազգային

խորհրդի գործունեության ուսումնասիրությունը՝ վստահեցրեց, որ պատմության դասերից ամենաուսանելին «ի վերջո, բռունցքն է, որ հաղթում է»: Հայոց բռունցքված բանակի, նրա դերի արժևորմամբ հանդես եկավ ԼՂՀ Պաշտպանության նախարար և պաշտպանության բանակի հրամանատար, գեներալ-լեյտենանտ Մովսես Հակոբյանը՝ զեկուցելով Շուշիի ազատագրման ռազմագործողության ու բանակաշինության արդի ձեռքբերումների մասին:

Գիտաժողովի առաջին լիազումար նիստն ավարտվեց Դ. Ղազարյանի անվան երաժշտական դպրոցի սաների պատրաստած համերգային ծրագրով: Երկրորդ լիազումար նիստն ու մասնախմբային աշխատանքները շարունակվեցին ևս երկու օր՝ Արցախի պետական համալսարանի համապատասխան լսարաններում: Այստեղ առաջին՝ Արա Սանջյանի զեկուցումը նվիրված էր Լեռնային Ղարաբաղին՝ 1923–1987թթ. (ԱՄՆ, Միջհիզանի համալսարան), իսկ երկրորդը՝ ՀՀ ԳԱԱ արևելագիտության ինստիտուտի տնօրեն Ռուբեն Սաֆրաստյանի՝ դարաբաղյան զարգացումների մասին մանրամասնող «Շուշիի ազատագրումը և Թուրքիան» զեկուցումն էր, որը լավեց ակնհայտ հետաքրքրությամբ:

Հունիսի 22–23–ը գիտական նստաշրջանն իր աշխատանքը ծավալեց չորս մասնախմբերում՝ ա) պատմության, բ) հայ ազգային-ազատագրական պայքարի և բանակաշինության XIX–XX դարերում. հայկական բանակ, գ) հնագիտության և ազգագրության, դ) արվեստի և գրականության: Գիտաժողովում ընդգրկված 49 զեկուցումները վերաբերում էին Շուշի քաղաքի պատմաժողովրդագիտական, մշակութաբանական, ազգային-ազատագրական և հարակից այլ հարցերի լուսաբանմանը: Օրակարգի թեմատիկ բազմազանությունը վկայում էր բովանդակային առումով խորքային ընդգրկում ունեցող նստաշրջանի գիտագործնական առաքելության մասին: Պատմության մասնախմբի չորս նիստերում (համանախագահներ՝ Բաբկեն Հարությունյան, Ռիչարդ Հովհաննիսյան, Աշոտ Մելքոնյան, Պավել Չոբանյան, Արա Սանջյան, Էդուարդ Դանիելյան, Ռուբեն Սաֆրաստյան, Ալիկ Ղարիբյան) առաջինը Հենրիկ Սվազյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՊԲ) զեկուցումն էր «Խորենացիական ավանդազրույցը Միսակ-Առանյան ճյուղի մասին և նրա պատմական ատաղձը» թեմայով, որտեղ վիպական և պատմական աղբյուրների միջոցով հիմնավորվում էին առաջադրված հարցերը: «Հայոց Արևելից կողմանց վարչական բաժանումն ըստ «Աշխարհագույցի» զեկուցման մեջ հանգամանայից խոսքով հանդես եկավ անվանի պատմաբան Բաբկեն Հարությունյանը (ԵՊՀ): «Աշխարհագույցի» հիման վրա Կենտրոնական Արցախի Հարջլանք և Պիանք գավառների տեղադրության հարցին էր նվիրված Ալեքսան Հակոբյանի զեկուցումը (ՀՀ ԳԱԱ արևելագիտության ինստիտուտ): Նույն ինստիտուտի առաջատար գիտաշխատող Ազատ Բոգոյանը ներկայացրեց «Աղվանից աթոռը Հայոց եկեղեցու նվիրապետական համակարգում (ըստ Ժ դարի վավերագրերի)» զեկուցումը: Փարիզի բյուզանդագիտական ինստիտուտի գիտաշխատող Կոստանդին Յուկերմանի (Քոլեջ դե ֆրանսի) «Խազարների արշավանքները VIII դարում դեպի Արցախ» զեկուցման մեջ արծարծվեցին տվյալ ժամանակաշրջանում Արցախի պատմության հետ առնչվող մի շարք կարևոր հարցեր: «Պատմագիր Հակոբ Զաքարյանի տեղե-

կույթունները Շուշիի մասին» բանախոսության մեջ Արտակ Մաղայանը (ՀՀ ԳԱԱ ՊԻ) Ջաքարյանի
 1853 թ. գրած «Պատմութիւն գաւառին Արցախու» աշխատության հիման վրա (որի
 բնագիրը անցյալ տարի հրատարակվել է Վիեննայի «Հանդես ամսօրյա» հայագի-
 տական ուսումնաթերթում զեկուցողի առաջաբանով և ծանոթագրություններով),
 ներկայացրեց պատմագրի հաղորդած տեղեկությունները Շուշի քաղաքի մասին:
 Էդուարդ Լ. Դանիելյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՊԻ) «Հայ առաքելական լուսավորչական եկե-
 ղեցու դիմագրավումը բողոքական քարոզչությանը Շուշիում (1827–1835 թթ.)» զե-
 կուցումը, ինչպես հուշում է վերնագիրը, նվիրված էր վերոհիշյալ տարիներին
 Շուշիում, եկեղեցու կողմից բողոքական քարոզչությանն ուղղված միջոցառումնե-
 րին, իսկ նույն ինստիտուտի գիտաշխատակից Հովհաննես Ալեքսանյանի «Շուշիի
 և Ղարաբաղի հայ ազգաբնակչությունը 1916–1926 թթ.» զեկուցման մեջ հեղինակը
 ներկայացրեց մինչև 1917 թ. հեղափոխությունը Շուշի քաղաքի, գավառի և Լեռնա-
 յին Ղարաբաղի հայության թիվն ըստ ցարական, անգլիական և հայկական
 տվյալների: Ընդամենը մեկ տասնամյակի ընթացքում (1916–1926 թթ.) պատու-
 հասվում և կոտորվում է Շուշիի և համանուն շրջանի հայությունը: Վահան Մե-
 լիքյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՊԻ) «Ղարաբաղը 1917 թ. ինքնակալության տապալումից հետո
 (1917 թ. մարտ -հոկտեմբեր)», Տիգրան Սարուխանյանի (Բրիտանական
 գրադարան) «Մեծ Բրիտանիան և Ղարաբաղի հարցը (1918–1920 թթ.)», Ալիկ Ղա-
 բիբյանի (ԵՊՀ) «Շուշիի 1920 թ. կոտորածը» բանախոսություններում քննվեցին
 1917–1920 թթ. Անդրկովկասում տեղի ունեցած ռազմաքաղաքական իրադար-
 ձությունների հետևանքները, անգլիական հրամանատարության ազատարար ա-
 տաքելության վերաբերյալ դարաբաղցիների հավատի խարխլումը: Նստաշրջա-
 նում մեծ ուշադրության արժանացավ արխիվային փաստաթղթերով հագեցած
 Գայանե Մախմուրյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՊԻ) վերոհիշյալ թեմային առնչվող «Ղարաբաղ-
 Զանգեզուր նահանգապետությունը և բրիտանական քաղաքականությունը (1918–
 1920թթ.)» զեկուցումը, որտեղ հեղինակը ներկայացրեց ոչ միայն Ղարաբաղի հան-
 դեպ բրիտանական կոշտ վարքագիծը՝ նրան Ադրբեջանին ստորադրելու և Բաք-
 վին ենթակա ընդարձակ գեներալ-նահանգապետություն ստեղծելու նպատակով,
 այլ և վերլուծեց նման դիրքորոշման պատճառները՝ պայմանավորված ՀՀ-ի՝ ար-
 տաքին վտանգին ինքնուրույնորեն դիմակայելու անհնարինությամբ, պահի հրա-
 մայականի ծավալով Ղարաբաղին օգնելու անկարողությամբ ու նորաստեղծ Հան-
 րապետության դեպի Արևմտյան Հայաստան խոստացած ընդլայնմամբ, որոնք
 նույնպես ազդել են երկրամասը Հայաստանից անջատելու որոշման վրա: Պատ-
 մության մասնախմբի չորրորդ և վերջին նիստում ընդգրկված Պավել Չոբանյանի
 (ՀՀ ԳԱԱ արևելագիտության ինստիտուտ) «Արցախի ինքնորոշման իրավունքի
 պատմամշակութային նախադրյալները» զեկուցման մեջ բանախոսը հանգամա-
 նորեն վերլուծեց քննության առարկա հիմնախնդրին առնչվող իրական հիմքերը,
 իսկ Մխիթար Գաբրիելյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԻ) «Վերաբնակությունը որպես հասարա-
 կական-մշակութային գործընթաց. Շուշի քաղաքի օրինակով» զեկուցումը նվիր-
 ված էր 1996–2002 թթ. Շուշիում գրառված ազգագրական նյութերի հիման վրա վե-

րաբնակեցման ընթացքում դրսևորվող սոցիալ-հոգեբանական ու մշակութային առանձնահատկություններին:

Գիտաժողովի երկրորդ մասնախմբի առաջին նիստում լսվեցին Հայկազ Հովհաննիսյանի (ԵՊՀ) «Շուշեցի գեներալ- ադյուտանտը. Հովհաննես Լազարյան», Թամարա Վարդանյանի («Նորավանք» կենտրոն) «1905–1906 թթ. ընդհարումներն Անդրկովկասում. Շուշիի հերոսական կռիվները», Հրանտ Աբրահամյանի (ՀՀ - ԳԱԱ ՊԻ) «Երեք դրվագ Շուշիի պատմական ճակատագրից (20-րդ դար)» գեկուցումները: «Շուշին հայ ազգային-ազատագրական շարժման մեջ (XIX դարի վերջ – XX դարի սկիզբ)» բանախոսության մեջ Էմմա Կոստանյանը (ՀՀ ԳԱԱ ՊԻ) քննեց զինատար խմբերում Շուշիի ռեալական և թեմական դպրոցների աշակերտների ունեցած ներդրումը հայ ազգային-ազատագրական շարժման մեջ: Ռազմական գործի երախտավորներին և բանակաշինության գործընթացներին էր նվիրված Կլիմենտ Հարությունյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՊԻ) «Ավիացիայի մարշալը. Արմենակ Խանփերյանց», Հայկ Դեմոյանի (ՀՀ ԳԱԱ Ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտ) «Ղարաբաղյան պատերազմը և նեոպանթուրքիզմը (1991-2003 թթ.)», Էդիկ Մինասյանի (ԵՊՀ) «Հայաստանի Երրորդ Հանրապետության ազգային բանակի կազմակերպման և բանակաշինության առանձնահատկությունները», Միեր Հարությունյանի («Կաճառ» գիտական կենտրոն) «Շուշիի ազատագրումը և ԼՂՀ զինված ուժերի կազմավորումը» գեկուցումները: XIX դարում ծավալված համընդհանուր առաջադիմական շարժման մեջ Շուշիի նշանակալից դերին էին նվիրված Մելանյա Բալայանի (ԱրՊՀ) «Շուշիի վերածումը Ղարաբաղի հոգևոր կենտրոնի», Վահրամ Բալայանի (ԱրՊՀ) «Հայագիտությունը Շուշիում 19-րդ դարում և նրա զարգացման միտումները» գեկուցումները: Արտակ Դաբաղյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԲ) «Շուշիի հասարակական կյանքն ըստ «Կովկասյան տարեգրքի» գեկուցումը ներկայացնում էր 1850–1916 թթ. Կովկասի փոխարքայի գրասենյակի կողմից հրատարակված պաշտոնական տեղեկությունները Շուշի քաղաքի հասարակական կյանքի, քաղաքային վարչության, արտադրական ձեռնարկությունների, բնակչության էթնիկական կառուցվածքի մասին, որոնք ամբողջությամբ վերցրած հարստացնում են Շուշիի՝ որպես Այսրկովկասի հարավի խոշորագույն քաղաքային կենտրոնի վերաբերյալ մեր գիտելիքները: Աղասի Թադևոսյանը (ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԲ) «Հումանիտար մշակույթի էթնիկական առանձնահատկությունները Շուշիում գավառում XIX դ. վերջին» բանախոսության մեջ քննում է Շուշիում գրահրատարակչական, գիտակրթական, մշակութային կյանքի զարգացման մեջ տարբեր էթնիկական խմբերի մասնակցության խնդիրը. ցույց է տրվում, որ այդ գործընթացներում գլխավոր ու հիմնական դերակատարությունն իրականացրել է հայ հանրությունը: Էսթեր Խենյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԲ) «Ժողովրդագիտական նյութերի հավաքման ու հրատարակման պատկերը Շուշի քաղաքում (XIX դարի 60-ական թվականներից մինչև XX դարի 60-ական թվականները)» գեկուցման մեջ բանախոսի դիտարկումները վկայում են, որ մեկ հարյուրամյակի ընթացքում նվիրյալ հայ մտավորականների մի խումբ (Առաքել, Գրիգոր և Ալեքսանդր Բահաթրյան եղբայրներ, Երվանդ Լալայան, Խաչիկ Դադյան, Կ. Մելիք-Շահնազարյան, Մարգարիտ Գրիգորյան-Սպանդարյան)

Շուշի քաղաքից հավաքել ու կուտակել է ժողովրդագիտական ինքնատիպ ու արժեքավոր նյութեր, որոնց գիտական հետազոտությունը դեռևս ըստ արժանվույն կատարված չէ: Սվետլանա Վարդանյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԻ) «Բանահյուսական նյութերի կենցաղավարումը Շուշիի շրջանում (ըստ 1970 թ. գրաված նյութերի)» զեկուցումը տարածաշրջանի կյանքի ու կենցաղի, ժողովրդական խոսք ու զրույցի, բառ ու բանի պահպանման, ժամանակի ու տարածության ներագդեցությամբ դրանցում իրականացված տեղաշարժերի բնականոն գործընթացների մասին էր: Բանահյուսական տարաբնույթ սյուժեների ու մոտիվների համեմատական վերլուծությամբ ցույց էր տրվում, որ դրանք տեղական յուրահատկություններով հանդերձ՝ համահայկական ու միջազգային զուգահեռ տարբերակներում իրենց ուրույն տեղն են գրավում: Արցախյան ազատամարտում շիրակցիների մասնակցությանն էր նվիրված Ա. Վ. Մաթևոսյանի և Վ. Ա. Մաթևոսյանի (Գյումրիի պետական մանկավարժական ինստիտուտ) համազեկուցումը: Ժակ Մանուկյանը (ԵՊՀ) անդրադառնալով «ՀՀ-ՎՈւԱՄ փոխհարաբերությունների և ԼՂ հիմնախնդրին», իսկ Կարինե Սահակյանը (ՀՀ ԳԱԱ Շիրակի ՀՀ կենտրոն) ազգային հոգեկերտվածքի համատեքստում քննեց Շուշիի ազատագրման իրողությունը:

Հնագիտության և ազգագրության մասնախմբի զեկուցումների մի շարք նվիրված էր Շուշիի հնագիտական պեղումներին: Աշոտ Հարությունյանի (Պատմաերկրագիտական թանգարան) «Շուշիի հնագիտական գոտու նորահայտ խաչքարերը», Արտակ Գնունու (ԵՊՀ) «Քաշաթաղի Կերեն գյուղի պեղումների արդյունքները», Հակոբ Սիմոնյան, Հովհաննես Սանալյան համազեկուցողների «Արցախի և ազատագրված տարածքների 1990–2001 թթ. պեղումների արդյունքները» բանախոսությունները հետաքրքիր տեղեկություններ էին հաղորդում վերոհիշյալ վայրերի հնագիտական հետազոտությունների մասին: Նորա Ենգիբարյանի (ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԻ) և Մանուշակ Տիտանյանի (Ստեփանակերտի քաղաքապետարան) «Շուշիի հնագույն մշակույթն ըստ հնագիտական պեղումների» զեկուցման մեջ համաբանախոսները ներկայացրին Շուշիի երկաթեդարյան երկու դամբարանների պեղումների արդյունքները: Առանձնակի հետաքրքրությամբ լսվեց ԵՊՀ մշակութաբանության ամբիոնի վարիչ Համլետ Պետրոսյանի և Վարդգես Սաֆարյանի (ԱրՊՀ) «Միջնադարյան Շուշին ըստ հնագիտական հետազոտությունների» զեկուցումը, որտեղ ներկայացվեցին Հայ-հունական և Հին հանգստարանների հետախուզական պեղումների, Կարկառի ամրոցի, Շուշվա սղնախի հայտնաբերման և պեղումների արդյունքները: Արտակ Ղուլյանը (ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտ) զեկուցեց «Շուշիի մելիքական ապարանքների», իսկ Արմեն Սարգսյանը (ԱրՊՀ)՝ անկախության տարիներին Շուշիում մշակույթի զարգացման մասին:

Արվեստի և գրականության մասնախմբում լսվեց 11 զեկուցում: «Շուշիի Ղազանչեցոց Ս. Ամենափրկիչ եկեղեցու ճարտարապետությունը» (ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ Մուրադ Հասրաթյան, ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտ) հաղորդեց, որ թեև Շուշիի Ս. Ամենափրկիչ եկեղեցին նախագծվել է՝ կրկնելով Էջմիածնի Մայր տաճարի ծավալատարածական հորինվածքը, սակայն ունի էական տարբերություն: ՀՀ ԳԱԱ արվեստի ինստիտուտի տնօրեն Արարատ Աղասյանը «Նկարիչ Ստեփա-

նոս Ներսիսյանը Շուշիում» զեկուցման մեջ անդրադարձավ հասարակական ու մանկավարժական աշխատանքով ծանրաբեռնված արվեստագետի՝ Շուշիում ստեղծած դիմանկարներին և ավետարանական թեմաներով գործերին («Լեռնցի» կամ «Տղամարդը ծխամորճով», գեներալ Մովսես Զաքարի Արդուրյան-Երկայնաբազուկի դիմանկարը և Հիսուս Քրիստոսի պատկերը): Նույն ինստիտուտի փոխտնօրեն Աննա Ասատրյանի «Դանիել Ղազարյանը՝ հայրենի Շուշիում» զեկուցումը նվիրված էր կոմպոզիտոր, խմբավար, մանկավարժ, ՀԽՍՀ արվեստի վաստակավոր գործիչ Դ. Ղազարյանի կյանքի ու գործունեության՝ Շուշիի հետ կապված ժամանակաշրջաններին: Հրավարդ Հակոբյանի (Մատենադարան) «Շուշիի մատենագիտական ժառանգությունը» բանախոսությունը նվիրված էր Շուշիում կատարված նկարագարող մատյանների արվեստին, որոնցից առավել ուշագրավը 1868 թ. կազմված Մատենադարանի -10107 ժողովածուն է, որի գրիչը և նկարիչը բնիկ շուշեցի Անդրեաս Մուսաեյանն էր, որը միջնադարյան մատենական նկարչության ավանդույթները համատեղել է XIX դ. նոր արվեստի և տեղական ազգագրական նախասիրությունների հետ: Թամար Հայրապետյանի (ՀՀ - ԳԱԱ ՀԱԲ) «Թատերական կյանքը Շուշիում (19-րդ դարի երկրորդ կես և 20-րդ դարի առաջին տասնամյակներ)» զեկուցման մեջ ներկայացվում էր Շուշիի մշակութային միջավայրը, որտեղ թատրոն հաճախելը եղել է «անհրաժեշտ սոցիալական վարքագիծ»՝ իսկ Գրիգոր Օրդույանի (Երևանի թատրոնի և կինոյի պետական ինստիտուտ) «Շուշիի Խանդավիրյան թատրոնը» բանախոսության մեջ արժևորվում էր 1891 թ. հիմնադրված և 16 տարի շարունակ ազգային թատրոնի ավանդույթները պահպանած Շուշիի Խանդավիրյան թատրոնը՝ իբրև արևելահայ թատերական նշանավոր կենտրոններից մեկը, որը, ցավոք, հրո ճարակ դարձավ 1905 թ. հայ բնակչության կոտորածների ու քաղաքի հրդեհման ժամանակ: «Երկու մեծ շուշեցիներ. Մուրացան և Արսեն Տերտերյան»․ այսպիսի վերնագիր ուներ ԵՊՀ հայ գրականության ամբիոնի վարիչ Սամվել Մուրադյանի զեկուցումը, որտեղ բանախոսը, ամենևին էլ չանտեսելով մյուս երևելի շուշեցիների վաստակը, Մուրացանի և Ա. Տերտերյանի մեծությանը համարժեք ներկայացրեց նրանց պատկառելի մշակութային ժառանգությունը: Արտեմ Հարությունյանը (ԵՊՀ) «Հրկիզված Շուշի (1920) քաղաքը Օսիպ Մանդելշտամի պոեզիայում» բանախոսության մեջ բանաստեղծական հախտուն ներշնչանքով և պատմաճանաչողական զուգադիր համեմատություններով ներկայացրեց 1920 թ. հրկիզված Շուշիի սահմուկեցուցիչ տեսարանները: ՀՀ ԳԱ Շիրակի ՀՀ կենտրոնի գիտաշխատողներ Կարինե Բազեյանի և Հասմիկ Հարությունյանի զեկուցումներից առաջինը նվիրված էր Շուշիի ասեղնագործական դպրոցին, իսկ երկրորդը՝ Ալեքսանդրապոլ-Շուշի երաժշտական ադերսներին: Նստաշրջանի եզրափակիչ՝ երրորդ նիստի վերջին զեկուցումը ամերիկահայ գրականագետ Գևորգ Բարդակյանի մտորումներն էր՝ խորհրդային շրջանի արցախյան գրականության վերաբերյալ: Նստաշրջանում ներկայացված զեկուցումները լայնորեն քննարկվեցին հարցերի, մտքերի փոխանակության կարգով: ՀՀ ԳԱԱ ՊԻ տնօրեն Աշոտ Մելքոնյանը հաստակապես կանգ առավ Կ. Յու-

կերմանի ելույթի վրա՝ զարմանք հայտնելով, թե նա որքան է խորացել Արցախի և մասնավորապես Ադվանից պատմության դժվարին հարցերում:

Հունիսի 23-ին Արցախի պետական համալսարանի մեծ դահլիճում տեղի ունեցավ գիտաժողովի եզրափակիչ լիազումար նիստը: Մասնախմբերի ղեկավարները հաղորդեցին քննարկումների մասին: Անփոփելով գիտաժողովի արդյունքները՝ ԵՊՀ ռեկտոր ՀՀ ԳԱԱ թղթակից անդամ Ա. Միմոնյանն այն համոզմունքը հայտնեց, որ գիտաժողովի նիստերում հնչած զեկուցումները կարևոր կովաններ են Արցախի հայ հանրության ազգային հայրենիքի պատմության վերահաստատման գործում:

Գիտաժողովի շրջանակներում իրականացվեցին պատմաճանաչողական այցեր (Գանձասար, Տիգրանակերտ): ՀՀ ԳԱԱ ՀԱԻ Արցախի արշավախմբի ղեկավար, պատմական գիտությունների դոկտոր Համլետ Պետրոսյանը գիտաժողովի մասնակիցներին ներկայացրեց Հայոց արքա Տիգրան Մեծի (95-55 թթ. մ. թ. ա.)՝ իր իսկ անունով Արցախում հիմնած Տիգրանակերտ քաղաքի պեղումների արդյունքները:

ԹԱՄԱՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ